

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De nona rupe, & habitatorum eius exercitijs. Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

velint accedere. H. Miseret me Domine Deus
etiam hosce præclaros & amabiles homines
in Purgatorio castigandos esse. D. Si Christus
nunc orbis multos eius generis haberet, longe
profectò melius cum hominibus, quam
nunc, ageretur. At tamen certum habet
horum pœnas multo fore mitiores, quam
inferiorum, itemque beatitudinem multo
modis cumulatiorem.

*De nona rupe, & habitatorum eius
exercitijs.*

CAPVT XXXI.

DEVS: Nunc porro lætus sursum erectis
luminibus adspice. Suspexit homo
nonam rupem, eamq; tam horrendam
intuitus altitudinis, ut vix sibi oculis eam
qui posse videretur, ac si summum attingeret
cælum. Vidit etiam perpaucos ex octava
in nonam pergere, & eos ipsos tamen dum ad
suprema venissent, partim inde præcipites ro-
tere, & sæpius quidem ascendendi periculum
facere, sed toties inde relabi, aded ut perpauci
inibi perdurarent, qui vix trium numerum
explere videbantur. Qui verò inde recidissent,
eos mortuos credidisset.

H. Quidnam sibi vult Domine, ista periculi
tatio & prolapsio, & tam paucos hinc permanere?
D. Quod arduum & excelsum est, difficile
scanditur, cum igitur pauci ad mortem usque
hac vita periclitari se velint funditus, etiam
rari huc perungunt, qui tamen ubi homines
isot

hos tam ab alijs semotam & abstractam con-
 spiciunt vitam agere, territi inde corruunt. H.
 Huius me Domine ex animo miserescit. D. At
 nunc hilariter suspice. Sub ijs verbis in hanc
 nonam præcellam, vastam, horribilē, imma-
 gem se sensit perductum rupem, videbaturque
 ipsi, si rupes omnes ante memoratæ in vnu
 conflata forent, non tam sublimes, ingentes,
 amplas ac elegantes, vt hanc nonam, esse futu-
 ras, in qua tamen perpauci degebant, ex quò-
 rum adpectu plus gaudij & voluptatis cepit
 homo iste, quam omnium cæterorum. H. Quid
 est, quod rupes ista tanti est decoris & amplitu-
 dinis, & tamen tam raros habet incolas? D. Nō
 sic à Deo rupes ista instituta est, vt tam pauci
 eam habitent. Noueris hinc esse portam, quæ du-
 cit ad originem, vnde res creatæ omnes in cæ-
 lum & in terra promanarunt. H. Quid est, quod
 homines isti forinsecus vsque adeo debiles, in-
 us autem haud aliter quam spiritus angelici
 illustres ac splendidi videntur? D. Nihil mirū
 est, si ex tam difficili harum rupium ascensu
 sint debiles effecti. Neque vlla in eis vel sangui-
 nis vel medullæ particula superest, quæ non
 exaruerit. Quo fit, vt viribus imbecilles sint.
 H. Quo pacto igitur in hac vita durare queunt?
 D. Parum & castum ille eis sanguinem ac me-
 dullam subministrat, cuius causa naturalem &
 purum sanguinem & medullam suam con-
 sumpsere. Et tamen etiam tutus omnis sanguis
 exaruit & emortuus est. H. Id equidem mi Do-
 mine ignoro. D. Verum id est, namque huius te
 memorem reddidit feruentissimus Dominus
 Iesus, quo præditus es.

Dd 2

H. Quam

Homines qui
cur intus an-
gelorum in-
stat resplen-
deant.

H. Quam ob rem homines isti intus ceu
geli lucent? D. Tam immensus eis à Deo in-
sus amor est & gratia, vt non possit non ex-
relucere, tamen si id ipsi nesciunt, sed nec
appetunt. Quamuis autem pauci numero
at tamen super ipsos ceu columnas Deus Ec-
siam consistere permittit, qui nisi essent, De-
Ecclesiam & Christianos omnes pessum tra-
neret: moxque Luciferò copiam faceret totius
terrarum orbem cum reti ad sese rapiendi.

H. Heu tantam esse horum paucitatem
rene quandoque amantissime Domine
numero?

D. Intra paucos annos multo plures
H. Meo iudicio, Domine Deus, necessari-
isset, eos in hac vita in subsidiū Ecclesie
qui. D. Noluit Deus, vt pijsimi homines
inter perfidos degerent Christianos, qui
vitam agunt omni discipline & constitu-
bus Christianæ religionis è diametro re-
nantem. H. Qualis est horum viuendi
Domine? perspectumne habent se suæ
tam esse propinquos? D. Non quidem
certi sunt, sed interdum modicus quidam
rigrine fulgor in eos vibratur, vnde facili-
maduertunt, aliud quiddam in ipsos cor-
re ac irradiare. At ipsi tam purè, nudè ac
pliciter Deo sese in fide Catholica permittunt
ac resignarunt, vt vbi quippiam à Deo
dæ consolationis accipiunt, magis inde re-
antur, quàm dum talibus carere sinuntur. Ni-
hil enim appetunt aliud, quàm exemplar Chri-
sti in simplici fide simpliciter imitari. Nullam
neque desiderant, neque amant, neque spectant

Verorum re-
signatorum
vitæ ratio,
quæ.

consolationem. Tam purè ac simpliciter fidei
Catholicæ inhærent, vt nihil scire neque ap-
petant, neque spectent. Tanta in eis inest humi-
litas, vt se cunctis oculis atque consolatorijs
Dei donis putent indignos, atque ea re nec ex-
petere ea ausint. H. Nihilne igitur omninò ap-
petunt? D. Nihil omninò appetunt, nisi vt ho-
nor Dei perficiatur. Vsq̄ue adeo se Deo resignâ-
nt, quicquid tam cum ipsis quam cæteris
creaturis omnibus agat, id eis ex animo gratifi-
candum sit. Itaque si quicquam ipsis largia-
tur, placet eis: si auferat, æque placet: atque
nihil ex omnibus sibi vsurpant. Magis ta-
men dulcia fugiunt quàm amara. Siquidem
dolorem amant.

H. Aliquisne in eis timor inest? D. Neque in-
fernum, neque Purgatorium, neque demones,
neque vitam, neque mortem timent: sed om-
nis eis timor seruilis ablatu est: dicitur autem Chri-
sti exemplar ita vt vellent & deberent, se nec-
esse imitari verentur. Vsq̄ue ad humiles
sunt, vt & seipos & cuncta sua opera, quæ vn-
quam effecerint, nihil pendant, & infra crea-
turas omnes se abijciant, nec cuiquam se vel in
tempore, vel æternitate comparare ausint. Ho-
mines omnes æqualiter amant in Deo, & quis-
quis Deum diligit, eum etiam ipsi amore pro-
sequuntur, atque mundo huic penitus mortui
sunt, & mundus in ipsis penitus extinctus est:
tam etiam que actiones rationales siue intellectu-
ales, quas cum proprietate quadam vel quibus-
libet modis vnquam possederint, in eis emor-
tuæ sunt. Tales nimirum sunt, qui Deum cun-
ctis suis & actionibus & omissionibus spectant

Dd 3 & a-

Perfectè resi-
gnati vt sint
ab omni ti-
more seruili
liberi.

& amant. Seipfos quidem neque intentione
 neque amore profequuntur, neque aliquo
 commodi vel honoris fui vſquam in tempore
 vel æternitate aucupantur. Seipfos & vna ſeti
 creaturas omnes in tempore & æternitate am-
 ferunt, atque in quadam viuunt docta igno-
 rantia, neque quicquam ſcire cupiunt: neque
 adhuc viderunt originem ſuam Deum, neque
 in hac vita videre appetunt, eo quod ſe indignos
 nos putent. Pro certo noueris, improbos ſpiri-
 tus omnigenis eos, que quidem excogitari poſ-
 ſunt, nonnullis etiam humanum modum
 ſenſum excedentibus diuexaſſe tentationibus
 & modo quidem nullam ſentiunt tentationem,
 ſed ita Deo ſuam reſignarunt voluntatem, &
 eaſdem & cruces omnes, quas Deo permittere
 ſuſtinuerint, parati ſunt ruruſ cum gaudio
 ſuſcipere, ſi Deus velit. Creaturæ omnes ipſos
 cruciarunt, quas tamen peruſlere, & ſi denique
 ex voluntate Dei ab illis affligi oporteret libe-
 riſſimis acciperent animis: quando Deum
 Dominum ſuum ſua ferenda cruce ſe præceſ-
 ſiſſe norunt. Ad vltimum vſque ſpiritum non
 alia, quam hac, via ingredi cupiunt, & quan-
 uis ipſi mundo ſint incogniti, tamen mundus
 eis probe perſpectus eſt. Ipſi nimirum veri ſunt
 homines illi, & veri adoratores, qui patrem
 adorant in ſpiritu & veritate.

Ioan. 4.

H. Equidem mi Domine vereor, librū hunc
 lecturis offendiculo fore neque enim debent
 margaritæ porcis mitti. D. Id tu Deum curare
 ſinas. Crede mihi, ea quæ hoc extremo loco de
 huius nonæ rupis incolis ſcribuntur, maio-
 rem Eccleſiæ vtilitatem adferent, quam alia
 quæcun-

Matth. 7.

quocunque hoc libro continentur. Porro certis, vnum aliquem istorum hac in rupe de- gentium, Deo longe chariorem, & Christianæ sap. vtiliorē esse, quam mille alios suis pro- prijs viētes institutis. Neque cuiquam mirum videri debet, multa hic sub figuris aut imagini- bus proponi. Nam aliter, quid sibi velint, in- telligi non posset. Siquidem Deus omnipotens tam ingens bonum est, vt nullus humanus eū posse sensus assequi. Vereris quidem ea, quæ te hic scriptis mandare iussi, non posse intelli- gi. tamen etiamnum quidam supersunt, licet pauci, qui huc viuendo pertigēre, qui ea probè capiunt. Siquidem de nouem Angelorum ordi- nibus, & de eorū creatione scribere te iussissem, si vti que rarum quiddam & peregrinum atq; humana intelligentia remotum fuisset, neq; hominis posset intellectus assequi.

H. Nulline alij ad suam licet peruenire ori- ginem, nisi qui apud istos in hac nona rupe commoretur? D. Paulo Apostolo id præsti- tum est, sed is postmodum grauem est crucem sustinere compulsus ad mortem vsque, ac tandem vitam ea causa vitam amittere. Virtutibus non bene exercitatis minimè fidendum est, idque tanto minus hac tempestate, quam ante annos centum. Tutissima sane via fuerit, vt quis grā- tiae & celsas hanc rupes omnes, veram semper equabiliter sectando resignationem & virtu- tum exercitatione transcendat in hanc vsque bonam rupem, in ea demum veram expertu- ram pacem. H. Vereor mi Domine, per plures multos annis per diuos aberrasse viarū anfra- ctus & longas aml ages, nec tamen ynquam ad

2. Cor. 12.

Via tutissima quæ.

Dd 4 tran-

tranquillos & pacatos huius rupis incolas per-
tingere potuisse. D. Ecquis tandem hodie con-
spicitur, quem ingens huc pertingendi cupido
teneat? H. Confido sanè per plures hoc tenet
desiderio. D. Ita sane, si pro suo iudicio ac vo-
luntate eo pertingere liceret. Sed opera non
amplectuntur. H. Dulcissime DEVS, ane ho-
mines isti ab omni purgatorio immunes eua-
lant? D. Planè si hac in rupe ad vltimum per-
fiterint spiritum, tum demum omne Purga-
torium euadunt.

Summe per-
fecti cur ad i-
ma præcipi-
tes quandoq;
relabantur.
Isa. 14.

Quinam he-
mines ipso
dæmonæ ma-
gis vitandi.

H. Etiamne hinc quâdoque prolabi possunt?
D. Nonnunquam ita euenit, vt ex hac imma-
nis altitudinis rupe quidam sub ipsum vique
rete corruerent. Idque hac de causa, quod in-
anem sui complacētiam teter spiritus illis in-
stillaret, nec tamen illi vt oportuit resisterent.
Ob idem autem vitium Lucifer cum tota co-
horte sua è cælo detrusus est. Porro quoque
ex hac rupe præcipites sub rete labuntur, illi
omnium Christianorum longe perniciosissimi
sunt. Enimuerd lucidissimis diuinæ gratiæ
splendoribus affecti suère, atque eam lucem ad
errores & hærefes, quibus homines euerunt,
fabricandas transferunt, & sunt ipso quoque
dæmone studiosius cauendi atque vitandi. At-
que reuerà simplicibus Christianis maximè
necessarium foret hisce periculosis temporibus
eos posse cauere. Nam huiusmodi pelles pluri-
satis increfcunt & prævalent. Sane donec cor-
pus cum anima cōiunctum est, nunquam quic-
quam in hac vita tam sublimiter vel profun-
de in suam pertingit originem, quin dæmon
inde eam detrahere moliat: id quod facit in
ipso

ipso Christo declarauit, tentans & impugnans
 eam. H. Quoniam in precio apud te sunt Domi-
 ne huius rupis incolæ? D. Tam immenso eos a-
 more Deus prosequitur, ut si quis vnus ex illis
 pro quadam causa ipsum precetur, & tota Ec-
 clesia eodem tempore in diuersum oret, illum
 vnus Deus, quam alios omnes, exaudire ma-
 lit. H. Immenso me afficit gaudio ad spectus
 horum Deus benignissime. Quæ igitur illic sen-
 tiuntur gaudia, ubi tu ipse sine medio palam
 conspiceris? D. Si quis vnus omnium & ange-
 lorum & hominum sensibus & viribus prædi-
 tus foret, non posset tamen vel minimum cõ-
 præhendere gaudium, quo Deus cum suis frui-
 tur amicis in cælo. H. Adhuc mi Domine in ea
 maneo sententia, cum primis esse necessarium
 Ecclesiæ, plures huius rupis superesse habita-
 tores, qui pro Ecclesia obsecrarent. D. Tam
 paucos nunc id genus homines inueniri, quan-
 doque suo malo sentiet Ecclesia. H. Equidem
 confido mi Domine, donec vel pauci ex illis
 superuixerint, illorum causa te Ecclesiæ propi-
 tium fore.

Gaudium a-
 micorum Dei
 in cælo ineff-
 tabile.

D. Sed quando hominum scelera DEVS
 diuinius ferre non vult, tædetquet humana
 malitiæ iustitiam illius, omnem istis homi-
 nibus pro Ecclesia orandi virtutem & faculta-
 tem aufert.

H. Spero necdum adesse diem illum, quo
 mundum perire fines. Namque mihi videre
 videor electorum numerum nondum com-
 pletum esse. D. Verum est id quidem. Sed sicut ^{Gen 7.}
 olim ob peccata hominum permisit diluui-
 o interire mūdum vsque ad animas octo, ex qui-

Dd 5 bus

bus mortalium genus instauratum est: ita san-
nimiam horum temporum improbitatem
Deus diu perpeti non vult.

H. Liberet nunc ex te percontari Domine,
quamdiu homines istos, qui tua causa sangui-
nem & medullas suas mortificaverunt atque con-
sumpserunt, in hac rupe commorari permise-
ris, antequam eis suum contemplandi princi-
pium feceris potestatem? D. Quidam id con-
templari sinuntur etiam antequam huc perue-
nerint, sed ij deinceps vsque ad obitum pluri-
ma habent perpeti, vt perspicue in D. Paulo li-
cet animaduerti. Nonnullis id adspiciendi co-
pia fit simul atque in hanc aduenerint rupem:
alijs altero vel tercio, alijs quinto vel decimo
anno post rupis huius ascensum. Quosdam ve-
ro etiam vsque ad extremum vitæ diem inibi
Deus exarescere sinit, atque in ipso penultimo
spiritu eius contemplandi copiam illis facit.
Quibusdam planè manet abditum, tabescuntque
& arescunt, donec animam fundant. Quæ vide-
licet occulta sunt Dei opera, quæ homines in-
uestigare vel scrutari non decet. Quod autem
tam dissimili agit ratione cum præclaris hisce
hominibus, non alia ratio est, nisi quod ipse
perspicue nôrit, quid singulis cõueniat, & quid
ex cuiusque salute ac vsu sit. Sed nunc his om-
nibus perspectis, vide obsecro, quã paucos veteri-
morigeros & resignatos homines in hac habi-
tat ætas, præterquam qui in hac rupe degunt.

H. O si indignus ego obsecrare te auderẽ, (ex-
cedit enim vires meas, sed tibi nihil est impos-
sibile) vt me apud huius rupis incolas habitare
sineres. Ne quæso Domine precẽ hanc indignè
feras.

feras, si vlla ratione fieri potest, adiuua tu me, qui potes omnia, vt amabilium hominum i-
storum seruus esse merear: nam alioqui plane
indignus sum. D. Facile Deus humilitate superari potest. Quia cum præditum te sciat, non
modo id præstabit tibi vt apud istos commo-
reris, sed etiam tuam contempleris originem.

H. Id planè mihi absurdum videtur. Qui nã-
que vilissimus ego id obtinere queam, quo me
vsque adeo indignum noui?

*Vt homo iste coactus sit à Deo suam contem-
plari originem.*

CAPVT XXXII.

DEVS: At nunc obedias DEO, apertis-
que internis obrutibus, ad conspicien-
dum principium tuum tete accinge. Qui-
bus verbis exterritus homo ex animo, ait ad
Dominum: Obsecro Domine propter temet-
ipsum & omnem bonitatem tuam, tanto me
honore ne oneres, si quidem eo me indignum
atque inidoneum agnosco: si tamen id pe-
tare me fas est, & quatenus tuæ est consen-
taneum voluntati, patiaris me (quæso) di-
uersum orare, quandoquidem id vsque adeo
me dedacet. D. Mitte hos sermones namque
sic fieri necesse est. Scribas oportet quic-
quid verbis exprimi, aut sensibus compræ-
hendi potest.

H. Quid est Domine Deus, vt mihi reuelare
velis, quod charissimis amicis tuis tectum ma-
net & incognitum, eisque manifestare differs,
qui